

Категорія справи № 916/4320/23: Господарські справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правочинів, зокрема, договорів; Невиконання або неналежне виконання зобов'язань; купівлі-продажу; поставки товарів, робіт, послуг.

Надіслано судом: 19.06.2024. Зареєстровано: 20.06.2024. Забезпечено надання загального доступу: 21.06.2024.

Дата набрання законної сили: 09.07.2024

Номер судового провадження: не визначено

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

65119, м. Одеса, просп. Шевченка, 29, тел.: (0482) 307-983, e-mail: inbox@od.arbitr.gov.ua

веб-адреса: <http://od.arbitr.gov.ua>

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

"10" червня 2024 р.м. Одеса Справа № 916/4320/23 Господарський суд Одеської області у складі судді Невінгловська Ю.М.

при секретарі судового засідання: Курко Ю.О.

за участю представників:

від позивача: не з'явився;

від відповідача: не з'явився;

розглянувши у відкритому судовому засіданні справу

за позовом: Приватного підприємства "АНТЕЙ-А" (65020, Одеська обл., місто Одеса, вул. Ковальська, буд. 30, кв. 8; код ЄДРПОУ 30389663);

до відповідача: Товариства з обмеженою відповідальністю "КАМБІО-СТРОЙСЕРВІС" (65012, Одеська обл., місто Одеса, вул. Канатна, буд. 85; код ЄДРПОУ 32790229);

про стягнення 694 656,22 грн.

1. Суть спору.

04.10.2023 до Господарського суду Одеської області надійшла позовна заява (вх.№4879/23) ПП "АНТЕЙ-А" до відповідача "КАМБІО-СТРОЙСЕРВІС", в якій позивач просить суд стягнути з відповідача:

- заборгованість за договором поставки №02/11/2020 від 02.11.2020, а саме основний борг у розмірі 255 650,00 грн, пеню у розмірі 192 757,79 грн, інфляційні втрати у розмірі 90 274,49 грн, також 3 відсотки річних у розмірі 15 419,00 грн;

- заборгованість за договором поставки №23/12 від 23.12.2020, а саме основний борг у розмірі 68980,80 грн, пеню у розмірі 50 848,38, інфляційні втрати у розмірі 23 907,17 грн, також 3 відсотки річних у розмірі 3940,00 грн.

Позовні вимоги обґрунтовані неналежним виконанням відповідачем умов договорів поставки в частині оплати отриманого товару.

2. Заяви, клопотання, інші процесуальні дії у справі.

Ухвалою Господарського суду Одеської області від 09.10.2023 позовну заяву Приватного підприємства "АНТЕЙ-А" було залишено без руху із встановленням позивачу строку для усунення виявлених судом недоліків.

24.10.2023 до суду від позивача надійшла заява (вх.№37874/23) про усунення недоліків позовної заяви.

Ухвалою суду від 30.10.2023 було відкрито провадження у справі у справі №916/4320/23 за правилами загального позовного провадження, підготовче засідання призначено на 20.11.2023.

20.11.2023 до суду від Приватного підприємства "АНТЕЙ-А" надійшло клопотання про відкладення розгляду справи (вх. № 42267/23).

У судовому засіданні 20.11.2023, суд за результатом задоволення клопотання позивача, ухвалою у протокольній формі відклав підготовче засідання по справі №916/4320/23 на 04.12.2023.

Судове засідання 18.01.2024, не відбулось у зв'язку оголошенням повітряної тривоги у м. Одеса та Одеській області, про що секретарем судового засідання було створено відповідну довідку.

Ухвалою суду від 11.12.2023 було призначено розгляд справи на 18.01.2024.

Судове засідання 08.02.2024, не відбулось у зв'язку оголошенням повітряної тривоги у м. Одеса та Одеській області, про що секретарем судового засідання було створено відповідну довідку.

Ухвалою суду від 23.01.2024 було призначено розгляд справи на 08.02.2024.

Судове засідання 08.02.2024, не відбулось у зв'язку оголошенням повітряної тривоги у м. Одеса та Одеській області, про що секретарем судового засідання було створено відповідну довідку.

Ухвалою суду від 08.02.2024 було призначено розгляд справи на 22.02.2024.

У судовому засіданні 22.02.2024 суд ухвалою у протокольній формі відклав підготовче засідання по справі №916/4320/23 на 18.03.2024.

Судове засідання 18.03.2024, не відбулось у зв'язку з перебуванням судді на лікарняному, про що секретарем судового засідання було створено відповідну довідку.

Ухвалою суду від 26.03.2024 було призначено розгляд справи на 11.04.2024.

08.04.2024 до суду від Приватного підприємства "АНТЕЙ-А" надійшли письмові пояснення (вх. № 14380/24).

11.04.2024 від Приватного підприємства "АНТЕЙ-А" до суду надійшло клопотання про відкладення розгляду справи (вх. № 14937/24).

У судовому засіданні 11.04.2024 судом, без виходу до нарадчої кімнати, постановлено ухвалу про відкладення розгляду справи на 29.04.2024.

25.04.2024 до суду від Приватного підприємства "АНТЕЙ-А" надійшло клопотання про долучення електронних доказів (вх. № 17026/24).

У судовому засіданні 29.04.2024 суд оголосив протокольну ухвалу в порядку п.3 ч.2 ст. 185 Господарського процесуального кодексу України, про закриття підготовчого провадження у справі №916/4320/23 та призначення справи до розгляду по суті в засіданні суду на 27.05.2024.

У судовому засіданні 27.05.2024 судом було проголошено протокольну ухвалу про перерву у розгляді справи по суті до 10.06.2024.

В судові засідання, призначене на 10.06.2024 представник Товариства з обмеженою відповідальністю "КАМБІО-СТРОЙСЕРВІС" не з'явився, хоча про дату, час і місце розгляду справи повідомлявся належним чином, шляхом надсилання електронних примірників ухвал суду до електронного кабінету відповідача, про що свідчать наявні в матеріалах справи довідки про доставку електронних листів (т. 1 а.с. 127, 134, 148, 163, 183, 187).

При цьому, суд зауважує, що ухвала суду від 30.10.2023, 22.02.2024 та 22.11.2023 були направлені ТОВ "КАМБІО-СТРОЙСЕРВІС" на юридичну адресу та були вручені відповідачу про що в матеріалах справи є відповідні поштові повідомлення (т. 1 а.с. 112, 129а та 144).

Згідно абз. 1 ч. 5 ст. 6 ГПК України, суд направляє судові рішення та інші процесуальні документи учасникам судового процесу до їхніх електронних кабінетів, вчиняє інші процесуальні дії в електронній формі із застосуванням Єдиної судової інформаційно-комунікаційної системи або її окремої підсистеми (модуля), що забезпечує обмін документами, в порядку, визначеному цим Кодексом, Положенням про Єдину судову інформаційно-комунікаційну систему та/або положеннями, що визначають порядок функціонування її окремих підсистем (модулів).

Відповідно до ч. 7 ст. 6 ГПК України, особі, яка зареєструвала електронний кабінет в Єдиній судовій інформаційно-комунікаційній системі або її окремій підсистемі (модулі), що забезпечує обмін документами, суд вручає будь-які документи у справах, в яких така особа бере участь, виключно в електронній формі шляхом їх направлення до електронного кабінету такої особи, що не позбавляє її права отримати копію судового рішення у паперовій формі за окремою заявою.

Положеннями ч. 5 ст. 242 ГПК України передбачено, що учасникам справи, які не були присутні в судовому засіданні, або якщо судові рішення було ухвалено поза межами судового засідання чи без повідомлення (виклику) учасників справи, копія судового рішення надсилається протягом двох днів з дня його складення у повному обсязі в електронній формі шляхом надсилання до електронного кабінету у порядку, визначеному законом, а в разі відсутності електронного кабінету - рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

Днем вручення судового рішення є день отримання судом повідомлення про доставлення копії судового рішення до електронного кабінету особи (п. 3 ч. 6 ст. 242 ГПК).

Згідно ч. 1 ст. 202 ГПК України, неявка у судові засідання будь-якого учасника справи за умови, що його належним чином повідомлено про дату, час і місце цього засідання, не перешкоджає розгляду справи по суті, крім випадків, визначених цієї статтею.

Виходячи з вищевикладених положень ГПК України та встановлених обставин щодо порядку викликів і повідомлень відповідача, суд вважає, що відповідач є належним чином повідомленим про час та місце судового розгляду, що наділяє суд правом розглядати справу без його участі.

З огляду на ненадання відповідачем відзиву, відповідно до ч. 9 ст. 165 Господарського процесуального кодексу України суд вирішує справу за наявними матеріалами.

У судовому засіданні 10.06.2024 судом було підписано вступну та резолютивну частини рішення та відкладено складення повного рішення на строк, визначений ч.6 ст. 233 Господарським процесуальним кодексом України.

3. Аргументи учасників справи.

3.1. Доводи Приватного підприємства "АНТЕЙ-А".

Позивач зазначає, що 02.11.2020 між ПП "АНТЕЙ-А" (Продавець), з однієї сторони, та ТОВ «КАМБІО-СТРОЙСЕРВІС» (Покупець), з другої сторони, в подальшому разом іменуються - «Сторони», уклали договір поставки №02/11/2020 (Договір), відповідно до умов якого продавець зобов'язується поставити і передати у власність Покупця бетон, а Покупець зобов'язаний прийняти товар і оплатити його вартість на умовах даного Договору.

Згідно твердження позивача, ПП "АНТЕЙ-А" повністю виконало умови договору та поставило передбачений договором товар, та виставило відповідачу відповідні рахунки-фактури для оплати, однак заборгованість відповідача за поставку бетону по даному договору становить 255 650,00 грн.

Позивач повідомляє, що 23.12.2020 між ПП "АНТЕЙ-А" (Продавець), з однієї сторони, та ТОВ «КАМБІО-СТРОЙСЕРВІС» (Покупець), з другої сторони, в подальшому разом іменуються - «Сторони», уклали договір поставки №23/12 (Договір), відповідно до умов якого продавець зобов'язується поставити і передати у власність Покупця матеріали, а Покупець зобов'язаний прийняти товар і оплатити його вартість на умовах даного Договору.

Позивач запевняє, що ПП "АНТЕЙ-А" повністю виконало умови договору та поставило передбачений договором товар, та виставило відповідачу відповідні рахунки-фактури для оплати, однак заборгованість відповідача за поставку щебно по даному договору становить 68 980,80 грн.

Так, несплата основної заборгованості за договорами №02/11/2020 та №23/12 і стала підставою нарахування пені, 3% річних, інфляційних втрат та звернення до суду із вказаним позовом.

3.2. Доводи Товариства з обмеженою відповідальністю "КАМБІО-СТРОЙСЕРВІС".

Відповідач своїм процесуальним правом, передбаченим ст.165 ГПК України, на подання відзиву по суті справи не скористався.

4. Обставини справи, встановлені судом.

02.11.2020 між Приватним підприємством "АНТЕЙ-А" (Продавець) та Товариством з обмеженою відповідальністю "КАМБІО-СТРОЙСЕРВІС" (Покупець) було укладено Договір поставки №02/11/2020 відповідно до умов п. 1.1. якого Продавець зобов'язується поставити та передати у власність Покупця бетон (далі - Товар), а Покупець зобов'язується прийняти товар та оплатити його вартість на умовах цього Договору.

Згідно п. 2.2 Договору поставки №02/11/2020, графік поставки і відвантаження партій Товару здійснюється за згодою Сторін, залежно від виробничої необхідності. Покупець направляє Продавцю заявку (письмову або усну) на придбання товару, із зазначенням найменування та кількості, до 17.00 попереднього дня.

У п. 2.3 Договору поставки №02/11/2020 сторони погодили, що кількість виданих "Продавцем" партій товару визначається видатковими накладними на момент відвантаження.

Положеннями п. 3.1 Договору поставки №02/11/2020, ціна на Товар, попередньо узгоджена Сторонами" зазначена в Рахунках - фактурах Продавця з урахуванням ПДВ.

Вартість кожної партії продукції узгоджується сторонами окремо, з урахуванням зміни цін на ринку сировини і матеріалів, тарифів на залізничні перевезення, електроенергію та енергоносії, а також податкового законодавства України (п.3.2 Договору поставки №02/11/2020).

За умовами п. 3.3 Договору поставки №02/11/2020, рахунок-фактура оформляється на підставі заявки Покупця.

Відповідно до п. 3.4 Договору поставки №02/11/2020, Покупець зобов'язаний здійснити передоплату за товар шляхом банківського перерахування грошей у національній валюті України на поточний рахунок Продавця в розмірі 100% згідно виставленого рахунку.

Згідно п. 4.1 Договору поставки №02/11/2020, Продавець зобов'язується відвантажувати Товар в асортименті, кількості та строки, узгоджені Сторонами в заявці Покупця.

Положеннями п. 4.2 Договору поставки №02/11/2020 передбачено, що Товар приймається Покупцем за кількістю відповідно до супровідних документів.

Датою поставки вважається дата, зазначена в товарній накладній (п. 4.3. Договору поставки №02/11/2020).

У п. 5.1 Договору поставки №02/11/2020 сторони погодили, що у разі невиконання або неналежного виконання зобов'язань, передбачених цим Договором, Сторони несуть відповідальність, передбачену чинним законодавством України.

Відповідно до п. 5.2 Договору поставки №02/11/2020, порушення строку розрахунку, передбаченого п. 3.4 цього Договору, тягне за собою сплату Покупцем на користь Продавця пені в розмірі піввідсотка облікової ставки НБУ, що діяла в період, з який нараховується пеня, від суми заборгованості за кожний день прострочення.

Згідно п. 5.3 Договору поставки №02/11/2020, у разі необґрунтованої односторонньої відмови від виконання обов'язків за Договором винна сторона, незалежно від сплати неустойки (штрафу, пені), зобов'язана відшкодувати іншій усї понесені збитки, що виражаються у витратах, які здійснила сторона для належного виконання Договору.

Сплата штрафних санкцій не звільняє Сторони від передбачених за цим Договором зобов'язань (п. 5.4. Договору поставки №02/11/2020).

Положеннями п. 6.1. Договору поставки №02/11/2020 передбачено, що приймання продукції за кількістю на якість проводиться Покупцем у момент її отримання від Продавця. Претензії щодо якості продукції, які могли бути виявлені Покупцем, мають бути пред'явлені Продавцю протягом 28 календарних днів з дати, зазначеної в накладній, та аргументовані підтверджуючими документами. Претензії щодо кількості Товару, які могли бути виявлені Покупцем під час приймання товару, мають бути заявлені Продавцю протягом 2 календарних днів.

За умовами п. 7.1 Договору поставки №02/11/2020, сторони звільняються від відповідальності повністю або частково, у разі невиконання зобов'язань за цим Договором, якщо воно стало наслідком обставин непереборної сили, а саме: стихійного лиха, бойових дій, страйків, землетрусів, повеней, пожеж тощо, якщо ці обставини безпосередньо вплинули на виконання умов цього Договору.

Обставини форс-мажору мають бути підтвержені довідкою Торгово-Промислової палати України або іншим компетентним органом (п.7.2. Договору поставки №02/11/2020).

Відповідно до п. 7.3 Договору поставки №02/11/2020, сторона, яка не виконує свого зобов'язання, повинна сповістити іншу сторону про перешкоду та її вплив на виконання зобов'язань за Договором, а також вжити заходів для зменшення втрат іншої сторони.

Згідно п. 10.1 Договору поставки №02/11/2020, строк дії цього Договору встановлюється з моменту його підписання і діє до 31.12.2021 року, але в будь-якому разі до повного виконання сторонами зобов'язань за цим договором.

На виконання умов Договору поставки №02/11/2020 продавцем було поставлено, а покупцем прийнято товар на загальну суму 255 650,00 грн, що підтверджується наявними в матеріалах справи видатковими накладними, які підписані обома сторонами:

1. від 26.06.2021 №РН-0001567 на суму 18 000,00 грн;
2. від 30.06.2021 №РН-0001602 на суму 33 775,00 грн;
3. від 01.07.2021 №РН-0001624 на суму 9 200,00 грн;
4. від 03.07.2021 №РН-0001649 на суму 33 150,00 грн;
5. від 10.07.2021 №РН-0001725 на суму 18 900,00 грн;
6. від 20.09.2021 №РН-0002598 на суму 40 300,00 грн;
7. від 21.09.2021 №РН-0002620 на суму 16 950,00 грн;
8. від 24.09.2021 №РН-0002674 на суму 56 250,00 грн;
9. від 25.09.2021 №РН-0002683 на суму 29 125,00 грн.

А також для оплати отриманого товару позивачем було виставлено ТОВ «КАМБО-СТРОЙСЕРВІС» наступні рахунки-фактури:

1. 26.06.2021 рахунок-фактуру №СФ-001392 у розмірі 18 000,00 грн;
2. 30.06.2021 рахунок-фактуру №СФ-001427 у розмірі 33 775,00 грн;
3. 01.07.2021 рахунок-фактуру №СФ-001441 у розмірі 9 200,00 грн;
4. 03.07.2021 рахунок-фактуру №СФ-001457 у розмірі 33 150,00 грн;
5. 10.07.2021 рахунок-фактуру №СФ-001538 у розмірі 18 900,00 грн;
6. 20.09.2021 рахунок-фактуру №СФ-002292 у розмірі 40 300,00 грн;
7. 21.09.2021 рахунок-фактуру №СФ-002301 у розмірі 16 950,00 грн;
8. 24.09.2021 рахунок-фактуру №СФ-002354 у розмірі 56 250,00 грн;
9. 25.09.2021 рахунок-фактуру №СФ-002361 у розмірі 29 125,00 грн.

23.12.2020 між Приватним підприємством "АНТЕЙ-А" (Продавець) та Товариством з обмеженою відповідальністю "КАМБІО-СТРОЙСЕРВІС" (Покупець) було укладено Договір поставки №23/12 відповідно до умов п. 1.1. якого Продавець зобов'язується поставити та передати у власність Покупця матеріали (далі - Товар), а Покупець зобов'язується прийняти товар та оплатити його вартість на умовах цього Договору.

Згідно п. 2.2 Договору поставки №23/12, графік поставки і відвантаження партій Товару здійснюється за згодою Сторін, залежно від виробничої необхідності. Покупець направляє Продавцю заявку (письмову чи усну) на придбання товару, із зазначенням найменування та кількості, до 19.00 попереднього дня.

У п. 2.3 Договору поставки №23/12 сторони погодили, що кількість виданих Продавцем партій товару визначається видатковими накладними на момент відвантаження.

Положеннями п. 3.1 Договору поставки №23/12, ціна на Товар, попередньо узгоджена Сторонами зазначена в Рахунках - фактурах Продавця з урахуванням ПДВ.

Вартість кожної партії продукції узгоджується сторонами окремо, з урахуванням зміни цін на ринку сировини і матеріалів, тарифів на залізничні перевезення, електроенергії та енергоносії, а також податкового законодавства України (п.3.2 Договору поставки №23/12).

За умовами п. 3.3 Договору поставки №23/12, рахунок-фактура оформляється на підставі заявки Покупця.

Відповідно до п. 3.4 Договору поставки №23/12, Покупець зобов'язаний здійснити передоплату за товар шляхом банківського перерахування грошей у національній валюті України на поточний рахунок Продавця в розмірі 100% згідно виставленого рахунку.

Згідно п. 4.1 Договору поставки №23/12, Продавець зобов'язується відвантажувати Товар в асортименті, кількості та строки, узгоджені Сторонами в заявці Покупця.

Положеннями п. 4.2 Договору поставки №23/12 передбачено, що Товар приймається Покупцем за кількістю відповідно до супровідних документів.

Датою поставки вважається дата, зазначена в товарній накладній (п. 4.3. Договору поставки №23/12).

У п. 5.1 Договору поставки № 23/12 сторони погодили, що у разі невиконання або неналежного виконання зобов'язань, передбачених цим Договором, Сторони несуть відповідальність, передбачену чинним законодавством України.

Відповідно до п. 5.2 Договору поставки №23/12, порушення строку розрахунку, передбаченого п. 3.4 цього Договору, тягне за собою сплату Покупцем на користь Продавця пені в розмірі подвійної облікової ставки НБУ, що діяла в період, з який нараховується пеня, від суми заборгованості за кожний день прострочення.

Згідно п. 5.3 Договору поставки №23/12, у разі необґрунтованої односторонньої відмови від виконання обов'язків за Договором винна сторона, незалежно від сплати неустойки (штрафу, пені), зобов'язана відшкодувати іншій усї понесені збитки, що виражаються у витратах, які здійснила сторона для належного виконання Договору.

Сплата штрафних санкцій не звільняє Сторони від передбачених за цим Договором зобов'язань (п. 5.4. Договору поставки №23/12).

За умовами п. 7.1 Договору поставки №23/12, сторони звільняються від відповідальності повністю або частково, у разі невиконання зобов'язань за цим Договором, якщо воно стало наслідком обставин непереборної сили, а саме: стихійного лиха, воєнних дій, страйків, землетрусів, повеней, пожеж тощо, якщо ці обставини безпосередньо вплинули на виконання умов цього Договору.

Обставини форс-мажору мають бути підтвержені довідкою Торгово-Промислової палати України або іншим компетентним органом (п.7.2. Договору поставки №23/12).

Відповідно до п. 7.3 Договору поставки №23/12, сторона, яка не виконує свого зобов'язання, повинна сповістити іншу сторону про перешкоду та її вплив на виконання зобов'язань за Договором, а також вжити заходів для зменшення втрат іншої сторони.

Згідно п. 10.1 Договору поставки №23/12, строк дії цього Договору встановлюється з моменту його підписання і діє до 31.12.2021, але в будь-якому разі до повного виконання сторонами зобов'язань за цим договором.

На виконання умов Договору поставки №23/12 продавцем було поставлено, а покупцем прийнято товар на загальну суму 68 980,80 грн, що підтверджується наявними в матеріалах справи видатковими накладними, які підписані обома сторонами:

1. від 20.09.2021 №РН-0002596 на суму 20 216,00 грн;
2. від 22.09.2021 №РН-0002637 на суму 16 609,00 грн;
3. від 30.09.2021 №РН-0002733 на суму 32 155,20 грн.

А також для оплати отриманого товару:

1. 20.09.2021 ПП «АНТЕЙ-А» було виставлено ТОВ «КАМБО-СТРОЙСЕРВІС» рахунок-фактуру №СФ-002290 у розмірі 20 216,00 грн;
2. 30.06.2021 ПП «АНТЕЙ-А» було виставлено ТОВ «КАМБО-СТРОЙСЕРВІС» рахунок-фактуру №СФ-002322 у розмірі 16 609,60 грн;
3. 30.09.2021 ПП «АНТЕЙ-А» було виставлено ТОВ «КАМБО-СТРОЙСЕРВІС» рахунок-фактуру №СФ-002416 у розмірі 32 155,20 грн.

Як вбачається із матеріалів справи, ПП «АНТЕЙ-А», з метою досудового врегулювання спору звертався до ТОВ «КАМБО-СТРОЙСЕРВІС» із Претензією за вих. №1/21 від 21.06.2023.

Між тим, матеріали справи не містять ні відповідей на вказані претензії, ні доказів оплати вказаної заборгованості.

5. Позиція суду

Відповідно до ст. 175 Господарського кодексу України, майново-господарськими визнаються цивільно-правові зобов'язання, що виникають між учасниками господарських відносин при здійсненні господарської діяльності, в силу яких зобов'язана сторона повинна вчинити певну господарську дію на користь другої сторони або утриматися від певної дії, а управлена сторона має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

Статтею 174 Господарського кодексу України визначено, що підставою виникнення господарських зобов'язань зокрема є господарські договори та інші угоди, передбачені законом, а також угоди, не передбачені законом, але такі, які йому не суперечать.

Згідно ч. 1 ст. 193 Господарського кодексу України, суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

До виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

У відповідності до ч. 1 ст.509 Цивільного кодексу України, зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

За приписами ч.1. ст. 526 Цивільного кодексу України, зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Згідно з частиною 2 статті 509 Цивільного кодексу України, зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 Цивільного кодексу України.

Положеннями п.1 ч.2 ст.11 Цивільного кодексу України встановлено, що однією із підстав виникнення цивільних прав та обов'язків є договір, а в силу вимог ч.1 ст.629 Цивільного кодексу України, договір є обов'язковим для виконання сторонами.

У відповідності до ст. 626 Цивільного кодексу України, договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Статтею 627 Цивільного кодексу України передбачено, що відповідно до статті 6 цього Кодексу сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Відповідно до ст. 629 Цивільного кодексу України, договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Як встановлено статтею 6 Цивільного кодексу України, сторони мають право укласти договір, який не передбачений актами цивільного законодавства, але відповідає загальним засадам цивільного законодавства. Сторони мають право врегулювати у договорі, який передбачений актами цивільного законодавства, свої відносини, які не врегульовані цими актами. Сторони в договорі можуть відступити від положень актів цивільного законодавства і врегулювати свої відносини на власний розсуд.

У відповідності до ч. 1, 3 ст. 510 Цивільного кодексу України, сторонами у зобов'язанні є боржник і кредитор. Якщо кожна із сторін у зобов'язанні має одночасно і права, і обов'язки, вона вважається боржником у тому, що вона зобов'язана вчинити на користь другої сторони, і одночасно кредитором у тому, що вона має право вимагати від неї.

Як встановлено судом, відносини між Приватним підприємством "АНТЕЙ-А" (Продавець) та Товариством з обмеженою відповідальністю "КАМБІО-СТРОЙСЕРВІС" (Покупець) виникли на підставі укладених між ними Договорів поставки №02/11/2020 від 02.11.2020 та №23/12 від 23.12.2020.

У відповідності зі статтею 265 Господарського кодексу України, за договором поставки одна сторона постачальник зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні - покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму. До відносин поставки, не врегульованих цим Кодексом, застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України про договір купівлі-продажу.

Приписами ч.1, 2 ст. 712 Цивільного кодексу України передбачено, що за договором поставки продавець (постачальник), який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк (строки) товар у власність покупця для використання його у підприємницькій діяльності або в інших цілях, не пов'язаних з особистим, сімейним, домашнім або іншим подібним використанням, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму. До договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не випливає з характеру відносин сторін.

Відповідно до ст. 655 Цивільного кодексу України, за договором купівлі-продажу одна сторона (продавець) передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму.

Згідно з положеннями ч.1 ст.526 Цивільного кодексу України, зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства. В силу вимог ч.1 ст.525 Цивільного кодексу України, одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом. Аналогічні вимоги щодо виконання зобов'язань містяться і у ч.1, 7 ст.193 Господарського кодексу України.

Крім того, відповідно до частини першої статті 222 Господарського кодексу України, учасники господарських відносин, що порушили майнові права або законні інтереси інших суб'єктів, зобов'язані поновити їх, не чекаючи пред'явлення їм претензії чи звернення до суду.

Судом встановлено, що Приватне підприємство "АНТЕЙ-А", як Продавець, передало Товариству з обмеженою відповідальністю "КАМБІО-СТРОЙСЕРВІС", як Покупцеві на підставі Договору поставки №02/11/2020 від 02.11.2020 товар на загальну суму 255 650,00 грн.

А також судом встановлено, що Приватне підприємство "АНТЕЙ-А", як Продавець, передало Товариству з обмеженою відповідальністю "КАМБІО-СТРОЙСЕРВІС", як Покупцеві на підставі Договору поставки №23/12 від 23.12.2020 товар на загальну суму 68 980,80 грн.

Також суд зауважує про відсутність заперечень зі сторони відповідача щодо самої поставки, якості товару, строку здійсненої поставки, а також виконання позивачем інших умов договору.

Відповідно до ч. 1, ч. 2 ст. 692 Цивільного кодексу України, покупець зобов'язаний оплатити товар після його прийняття або прийняття товаророзпорядчих документів на нього, якщо договором або актами цивільного законодавства не встановлений інший строк оплати товару. Покупець зобов'язаний сплатити продавцеві повну ціну переданого товару.

Згідно ч. 1 ст. 530 Цивільного кодексу України, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін). Зобов'язання, строк (термін) виконання якого визначений вказівкою на подію, яка неминує має настати, підлягає виконанню з настанням цієї події.

Відповідно до п. 3.4 Договору поставки №02/11/2020 та Договору поставки №23/12, Покупець зобов'язаний здійснити передоплату за товар шляхом банківського перерахування грошей у національній валюті України на поточний рахунок Продавця в розмірі 100% згідно виставленого рахунку.

Матеріали справи не містять докази оплати відповідачем вартості поставленого товару згідно Договору поставки №02/11/2020 від 02.11.2020 на суму 255 650,00 грн та згідно Договору поставки №23/12 від 23.12.2020 товар на загальну суму 68 980,80 грн.

Однак, у матеріалах справи відсутні належні та допустимі докази оплати заборгованості за отриманий товар у розмірі 324 630,80 грн (255 650,00 грн за Договором поставки №02/11/2020 від 02.11.2020 та 68 980,80 грн за Договором поставки №23/12 від 23.12.2020), у строки визначені п. 3.4.. Договорів, зі сторони відповідача, на підставі чого суд дійшов висновку, що відповідач порушив умови Договору поставки №02/11/2020 від 02.11.2020 на суму 255 650,00 грн та згідно Договору поставки №23/12 від 23.12.2020 та не здійснив оплату отриманого товару у визначений строк, з огляду на що, суд вважає позовні вимоги щодо стягнення основної суми заборгованості у розмірі 324 630,80 грн обґрунтованими та правомірними.

Щодо вимог про стягнення з відповідача 3% річних та інфляційних витрат, суд зазначає наступне:

Згідно ст. 610 Цивільного кодексу України, порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

За ч.1,2 ст.612 Цивільного кодексу України, боржник вважається таким, що прострочив, якщо він не приступив до виконання зобов'язання або не виконав його у строк, встановлений договором або законом. Боржник, який прострочив виконання зобов'язання, відповідає перед кредитором за завдані простроченням збитки і за неможливість виконання, що випадково настала після прострочення.

Відповідальність за порушення грошового зобов'язання передбачена статтею 625 Цивільного кодексу України.

Так за ч. 1 ст. 625 Цивільного кодексу України, боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання ним грошового зобов'язання.

Боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом (ч. 2 ст. 625 ЦК України).

Варто зауважити, що передбачені частиною 2 статті 625 Цивільного кодексу України, інфляційні втрати і 3% річних за своєю правовою природою не мають характеру штрафних санкцій, а є способом захисту майнового права та інтересу кредитора шляхом отримання від боржника компенсації (плати) за користування ним коштами, належними до сплати кредитором (наведена правова позиція викладена у постановах Верховного Суду від 18 грудня 2018 року у справі №908/639/18, від 05.07.2018 у справі №905/978/17, від 11.05.2018 у справі №922/3087/17 та від 26.04.2018 у справі №910/11857/17).

Проценти, що стягуються за прострочення виконання грошового зобов'язання за частиною другою статті 625 Цивільного кодексу України є спеціальним видом відповідальності за таке порушення зобов'язання. На відміну від процентів, які є звичайною платою за користування грошима, до них застосовуються загальні норми про цивільно-правову відповідальність.

Велика Палата Верховного Суду вже звертала увагу, що нарахування інфляційних втрат на суму боргу та трьох процентів річних відповідно до статті 625 ЦК України є мірою відповідальності боржника за прострочення грошового зобов'язання, оскільки виступають способом захисту майнового права та інтересу, який полягає у відшкодуванні матеріальних втрат кредитора від знецінення грошових коштів внаслідок інфляційних процесів та отриманні компенсації боржника за неналежне виконання зобов'язання. Подібні висновки сформульовані, зокрема, в постановах Великої Палати Верховного Суду від 19 червня 2019 року у справах № 703/2718/16-ц та № 646/14523/15-ц та підтвержені постановою ВП ВС від 04.02.2020 року у справі № 912/1120/16.

Вимагати сплати суми боргу з урахуванням індексу інфляції, а також 3 % річних є правом кредитора, яким останній наділений в силу нормативного закріплення зазначених способів захисту майнового права та інтересу.

Передбачене законом право кредитора вимагати сплати боргу з урахуванням індексу інфляції та процентів річних є способами захисту його майнового права та інтересу, суть яких полягає у відшкодуванні матеріальних втрат кредитора від знецінення грошових коштів внаслідок інфляційних процесів та отриманні компенсації (плати) від боржника за користування утриманими ним грошовими коштами.

При перевірці здійсненого позивачем розрахунку інфляційних втрат за Договором поставки №02/11/2020 від 02.11.2020 у розмірі 90 274,49 грн та за договором поставки №23/12 від 23.12.2020 у розмірі 23 907,17 грн, за вибраними позивачем періодами, судом встановлено їх обґрунтованість та арифметичну правильність.

Водночас, при перевірці здійсненого позивачем розрахунку 3% річних за договором поставки №02/11/2020 від 02.11.2020 у розмірі 15 419,00 грн, судом встановлено його хибність, оскільки позивачем при визначенні кінцевої дати, коли зобов'язання мало бути виконане, не враховано приписи ч.5 ст.254 Цивільного кодексу України, згідно яких якщо останній день строку припадає на вихідний, святковий або інший неробочий день, що визначений відповідно до закону у місці вчинення певної дії, днем закінчення строку є перший за ним робочий день.

За розрахунком суду, за вибраними позивачем періодами, з урахуванням ч.5 ст.254 Цивільного кодексу України, не виходячи за межі визначених позивачем сум, розмір 3% річних за договором поставки №02/11/2020 від 02.11.2020, складає 15 411,68 грн.

Рахунок - фактура На суму (грн)Період нарахування3% річних Договір №02/11/2020 від 02.11.2020№СФ-001392 від 26.06.202118000,0030.06.2021-22.08.20231159,89№СФ-001427 від 30.06.2021 33775,0001.07.2021-22.08.20232171,00№СФ-001441 від 01.07.20219200,0002.07.2021-22.08.2023591,00№СФ-001457 від 03.07.202133150,0006.07.2021-22.08.20232119,78№СФ-001538 від 10.07.202118900,0013.07.2021-22.08.20231197,69№СФ-002292 від 20.09.202140300,0021.09.2021-22.08.20232319,00№СФ-002301 від 21.09.202116950,0022.09.2021-22.08.2023974,00№СФ-002354 від 24.09.202156250,0025.09.2021-22.08.20233218,00№СФ-002361 від 25.09.2021 29125,0028.09.2021-22.08.20231661,32Всього15 411,68

Перевіривши наданий позивачем разом із позовною заявою розрахунок 3% річних за договором поставки №23/12 від 23.12.2020 у розмірі 3940,00 грн, суд вважає його правильним та обґрунтованим.

Стосовно вимог позивача про стягнення пені, господарській суд зазначає наступне:

Статтею 549 Цивільного кодексу України передбачено, що неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредитором у разі порушення боржником зобов'язання. Штрафом є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми невиконаного або неналежно виконаного зобов'язання. Пенею є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання.

Як передбачено ч. 1 ст. 550 Цивільного кодексу України, право на неустойку виникає незалежно від наявності у кредитора збитків, завданих невиконанням або неналежним виконанням зобов'язання.

Відповідно до ч.1 ст. 230 Господарського кодексу України, штрафними санкціями у цьому Кодексі визнаються господарські санкції у вигляді грошової суми (неустойка, штраф, пеня), яку учасник господарських відносин зобов'язаний сплатити у разі порушення ним правил здійснення господарської діяльності, невиконання або неналежного виконання господарського зобов'язання.

Згідно ч.1 ст. 617 Цивільного кодексу України, особа, яка порушила зобов'язання, звільняється від відповідальності за порушення зобов'язання, якщо вона доведе, що це порушення сталося внаслідок випадку або непереборної сили.

Відповідно до п. 5.2 Договору №02/11/2020 від 02.11.2020 та Договору №23/12 від 23.12.2020, порушення строку розрахунку, передбаченого п. 3.4 цього Договору, тягне за собою сплату Покупцем на користь Продавця пені в розмірі подвійної облікової ставки НБУ, що діяла в період, з який нараховується пеня, від суми заборгованості за кожний день прострочення.

Також згідно з положеннями ст. 218 ГК України, у разі якщо інше не передбачено законом або договором, суб'єкт господарювання за порушення господарського зобов'язання несе господарсько-правову відповідальність, якщо не доведе, що належне виконання зобов'язання виявилось неможливим внаслідок дії непереборної сили, тобто надзвичайних і невідворотних обставин за даних умов здійснення господарської діяльності.

Водночас, при перевірці здійсненого позивачем розрахунку пені за Договором поставки №02/11/2020 від 02.11.2020 у розмірі 192 757,79 грн, судом встановлено його хибність, оскільки позивачем не враховано приписи ч.5 ст.254 Цивільного кодексу України.

За розрахунком суду, за вибраними позивачем періодами, з урахуванням ч.5 ст.254 Цивільного кодексу України, не виходячи за межі визначених позивачем сум, розмір пені за Договором поставки №02/11/2020 від 02.11.2020 складає 191 997,36 грн.

Рахунок - фактура На суму (грн)Період нарахуванняПеня Договір №02/11/2020 від 02.11.2020№СФ-001392 від 26.06.202118000,0030.06.2021-22.08.202313924,60№СФ-001427 від 30.06.2021 33775,0001.07.2021-22.08.202326073,38 № СФ-001441 від 01.07.20219200,0002.07.2021-22.08.20237098,36 № СФ-001457 від 03.07.202133150,0006.07.2021-22.08.202325550,03 № СФ-001538 від 10.07.202118900,0013.07.2021-22.08.202314512,62 № СФ-002292 від 20.09.202140300,0021.09.2021-22.08.202329674,06 № СФ-002301 від 21.09.202116950,0022.09.2021-22.08.202312472,89 № СФ-002354 від 24.09.202156250,0025.09.2021-22.08.202341313,66 № СФ-002361 від 25.09.2021 29125,0028.09.2021-22.08.202321377,76Всього191 997,36Перевіривши наданий позивачем разом із позовною заявою розрахунок пені за договором поставки №23/12 від 23.12.2020 у розмірі 50 848,38, суд вважає його правильним та обґрунтованим.

Відповідно до ч.3 ст.13 Господарського процесуального кодексу України, кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом.

За приписами ч.1 ст.73 цього Кодексу, доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

При цьому, відповідно до ч.1 ст.74 Господарського процесуального кодексу України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Згідно зі ст.76 Господарського процесуального кодексу України, належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування. Предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для

розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Відповідно до ст.77 Господарського процесуального кодексу України, обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування. Докази, одержані з порушенням закону, судом не приймаються.

Згідно зі ст.78 Господарського процесуального кодексу України, достовірними є докази, на підставі яких можна встановити дійсні обставини справи.

За приписами ст.79 Господарського процесуального кодексу України, наявність обставини, на яку сторона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, вважається доведеною, якщо докази, надані на підтвердження такої обставини, є більш вірогідними, ніж докази, надані на її спростування. Питання про вірогідність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання.

Згідно зі ст. 86 Господарського процесуального кодексу України, суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Принцип рівності сторін у процесі вимагає, щоб кожній стороні надавалася розумна можливість представляти справу в таких умовах, які не ставлять цю сторону у суттєво невідгідне становище відносно другої сторони (п.87 Рішення Європейського суду з прав людини у справі "Салов проти України" від 06.09.2005р.).

У Рішенні Європейського суду з прав людини у справі "Надточий проти України" від 15.05.2008р. зазначено, що принцип рівності сторін передбачає, що кожна сторона повинна мати розумну можливість представляти свою сторону в умовах, які не ставлять її в суттєво менш сприятливе становище в порівнянні з опонентом.

Змагальність означає таку побудову судового процесу, яка дозволяє всім особам - учасникам певної справи відстоювати свої права та законні інтереси, свою позицію у справі.

Принцип змагальності є процесуальною гарантією всебічного, повного та об'єктивного з'ясування судом обставин справи, ухвалення законного, обґрунтованого і справедливого рішення у справі.

Відповідачем у встановленому законом порядку позовні вимоги позивача не спростовано.

Оцінюючи надані позивачем докази в сукупності, суд вважає, що позовні вимоги Приватного підприємства "АНТЕЙ-А" частково обґрунтовані, відповідають фактичним обставинам справи та вимогам чинного законодавства, у зв'язку з чим підлягають частковому задоволенню.

Відповідно до п.2 ч.1 ст. 129 ГПК України, судовий збір покладається у спорах, що виникають при виконанні договорів та з інших підстав на сторони пропорційно розміру задовлених позовних вимог.

Керуючись ст. ст. 129, 130, 191, 232, 233, 236-238, 240, 241 ГПК України, суд

ВИРІШИВ:

1.Позов задовольнити частково.

2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю "КАМБІО-СТРОЙСЕРВІС" (65012, Одеська обл., місто Одеса, вул. Канатна, буд. 85; код ЄДРПОУ 32790229) на користь Приватного підприємства "АНТЕЙ-А" (65020, Одеська обл., місто Одеса, вул. Ковальська, буд. 30, кв. 8; код ЄДРПОУ 30389663) основну заборгованість за договором поставки №02/11/2020 від 02.11.2020 та договором поставки №23/12 від 23.12.2020 у сумі 324 630/триста двадцять чотири тисячі шістьсот тридцять/грн 80 коп., інфляційні втрати у розмірі 108 038/сто вісім тисяч тридцять вісім/грн 30 коп., 3% річних у сумі 19 351/дев'ятнадцять тисяч триста п'ятдесят одна/грн 68 коп., пеню у сумі 242 624/двісті сорок дві тисячі шістьсот двадцять чотири/грн 61 коп., а також судовий збір у сумі 10 419/десять тисяч чотириста дев'ятнадцять/грн 32 коп.

4. В решті позову відмовити.

Рішення суду набирає законної сили в порядку ст. 241 ГПК України та підлягає оскарженню до Південно-західного апеляційного господарського суду в порядку ст.256 ГПК України.

Повне рішення складено 18 червня 2024 року.

Суддя **Ю.М. Невінгловська**